

τῶν Λακωνῶν. Διὸ καὶ οἱ Λάκωνες ἀπεσύρθησαν ἐπὶ τὰ ὑψηλότερα καὶ τραχύτερα μέρη διὰ τὸ ἀσφαλέστερον· τῶρα πάλιν ἤρχισαν πολλαχοῦ νὰ καταβαίνωσιν ἐκ τῶν δρεινοτέρων εἰς τὰ παράλια οἰκοδομοῦντες οἰκίας κτλ.

Ἡ δὲ Χυμάρρα ἀπέχει τοῦ Καββάλου $1/4$ ὥρας καὶ κατοικεῖται ὑπὸ 40 οἰκογενειῶν· ὑπάρχει δὲ ὁ λίγον ἀπωτέρω ἢ θέσις, ὅπου ἦτο ἡ ἀρχαιοτέρα Χυμάρρα. Δὲν ἔλαβον καιρὸν νὰ ἐπισκεφθῶ τὴν ἀρχαίαν θέσιν, ὥστε νὰ ἐξηγηθῶ εἰς πλάτος· λέγω ὁμῶς ὅτι ἡ Χυμάρρα αὕτη διαφέρει πολὺ τῆς ἐν Ἡπειρῷ Χιμαρρᾶς, πόλεως ἐκεῖ καὶ τμήματος χώρας συνωνύμου οὕσης. Ἡ Λακωνικὴ προφέρεται «Χιουμάρρα», καθότι οἱ Λάκωνες προφέρουσι τὸ υ ὡς «ιου», ἐν ᾧ ἡ Ἡπειρωτικὴ ὠνομάσθη Χιμαρρᾶ διὰ μυθολογικοὺς λόγους κατὰ Πλίνιον (Histor. natur. libr. IV). Ἐπέχω νὰ ἀποφανθῶ τι περιπλέον περὶ τῆς Λακωνικῆς Χυμάρρας μέχρι νεωτέρων ἐρευνῶν μου ἐπιτοπίων.

ΔΘ. ΠΕΤΡΙΔΗΣ.

ΠΟΙΗΣΙΣ

ΔΗΜΟΤΙΚΗ ΜΑΝΗΣ.

(Ἴδε φυλ. 384, 425, καὶ 430.)

Α'.

Μυρολόγιον.

Ὁ Γιώργαρος ¹⁾ καὶ ἡ Μπουραζάνερα ²⁾.

Μ' ἔφρασι ³⁾ καὶ μ' ἐψήσασι
Οἱ πόλοι ⁴⁾ κ' οἱ ἰθακονιαροὶ ⁵⁾

Πωιδάησα ⁶⁾ κ' ἐγράφτησα

Τέσσερα χρόνια ταχτικῶ

Κ' εἶπασι πῶς ἐχάθησα

Κ' ἐκείνοι πίζου ⁷⁾ ἤρθασι.

— Ἐ Γιώργο, καὶ 'ς τῆς Χαλικῆς

Γερανοφόροι ⁸⁾ ἔρχονται·

Καὶ λέου νᾶν' ἀφεντικοί. ⁹⁾

Ἐνε κ' ὁ Γερμανὸς ¹⁰⁾ κοντὰ

Α. (1) Γιώργαρος Σκυλακᾶκης, περὶ οὗ διελάθουμέν τινα ἐν τῇ 430 φυλ. τοῦ III' τόμου τῆς Πανδώρας. (2) Ἀδελφὴ τοῦτου καὶ σύζυγος τοῦ Πέτρου Μπουραζάνη. (3) Κατὰ συγκοπὴν ἐκ τοῦ ἐφέγασι. Ἡ Πέτρου Μπουραζάνερα, ἥτις ἐκφωνεῖ τὸ παρὸν μυρολόγιον παραπονεῖται κατὰ τῶν Μανιατῶν στρατιωτῶν, οἵτινες μετὰ τῶν Βαυαρῶν συνέλαβον τὸν ἀδελφόν της. Τὸ δὲ «Μ' ἔφρασι καὶ μ' ἐψήσασι» λέγεται πάντοτε ἐπὶ ὑπερβολικῆς ἀγανακτικῆς. (4) Ἑλληνικὴ ἢ λέξις ἐκ τοῦ πέλω. εἶναι δὲ ταυτόσημος τῇ Γαλλικῇ vagabond. (5) Ἐπαίεται. Διὰ τούτων δεκνύει ὅτι οἱ συλλαβόντες τὸν Γιώργαρον Μανιάται στρατιώται ἦσαν ταπεινῆς καταγωγῆς, ὡς φαίνεται καὶ ἐν τῷ δευτέρῳ ᾠματι. (6) Ποῦ εἰδάησα, διέδωκαν. (7) Ὀπίσω, πάλιν, πρὶν τελειώσῃ ὁ χρόνος τῆς θητείας των ἐπίστρεψαν εἰς Μάνην. (8) Τὸ ὑπέμελαν χρώμα. Λέγει οὕτω τοὺς χωροφύλακας ἐκ τοῦ χρώματος τῆς στολῆς των. (9) Ἀνέχοντες εἰς τὸν εὐθέτην, τὸν βασιλεῖα. (10) Ὁ Γερμανὸς Μαυρομαχάλης.

Ἐνε κ' ὁ μαυρο-Φέδερῆς ¹⁾
Φουστανελάδες ἐν' πολλοὶ
Καὶ λέου νᾶν' ἀφεντικοί.
Κ' ἀνέβ' ὁ Γιώργος 'ς τὸ Γουλᾶ ²⁾
Καὶ τῇ ³⁾ Πετροῦζ ⁴⁾ ἐμίλησε
— «Ἀμπόνα ⁵⁾ ποῦσε, βρὲ Πετροῦ,
Βάλε τὸ λέτο ⁶⁾ 'ς τὴν αὐλῆ,
Καὶ στήσε τὸ κανόνι ζου,
Σύζηρα ⁷⁾ μέε 'ς τὴ πόρτα ζου,
'Σ τὴ πορταδέλλα ⁸⁾ τῇ αὐλῆς,
Καὶ μάλωσα ⁹⁾ μὲ τὴν ἀρχή.»

Κατέβ' ὁ Γέργος τὴν αὐλῆ,
Καὶ πάσι γιὰ μπαρουτόβολο.
Μιά κανονιά τοὺς βάρεσε
Καὶ τοῦζ ἐρεμοσκόρπισε ¹⁰⁾.
Κι' ὁ διάβολος ὁ Γερμανὸς,
Πίζου τοὺς ἐμετάφρα.
«Ἐ Γέργο, πῶς δὲν προσκυνᾶς
Δὲν προσκυνᾶς τὸν Γερμανὸ
Δὲν προσκυνᾶς καὶ τὴν ἀρχή;»
— «Δὲν προσκυνῶ τὸ Γερμανὸ,
Δὲν προσκυνῶ καὶ τὴν ἀρχή.
Τί θε νὰ μ' ἀναμπαίζουσι ¹¹⁾,
Μόνε ἡ σκόλη σὰν ἐρθῆ
Θέου ¹²⁾ ν' ἀνοίξου πόλεμο
Ὄζω 'ς τὴ βούγα ¹³⁾, 'ς τὸ λαό.»
Μωροὶ ¹⁴⁾, πῶς ἐβραχνιάσατε,
'Ἡ ἄλλες Σκυλακιάτισες
Πῶς δὲν ἐβράχιασα κι' ἐγὼ,
Ποῦ κλαίου καὶ δὲν ἀσκολοῦ ¹⁵⁾.
Δώδεκα ἡμερόνικτα,
Ὀπώπαρα ¹⁶⁾ τὰ γράμματα,
Κ' εἰδάκα τὴ Τρομπολιτζᾶ ¹⁷⁾,

(1) Φέδερ, συνταγματάρχης Βαυαρὸς ὑπηρετῶν ἐν Ἑλλάδι.
(2) Γουλᾶς κορινθίως λέγεται ὑπάγειος καὶ ἀθλία φυλακὴ. Ἐνταῦθα δὲ εἶναι ὁ ἀλλαχοῦ ἡ λ ι α κ ο ς καλούμενος. (3) Ἡ γενικὴ τοῦ ἄρθρου τοῦ ἐνικοῦ ἀριθμοῦ τοῦ θηλυκοῦ πρὸ συμφάνου ἐνίοτε δὲ καὶ πρὸ φωνήεντος λέγεται πάντοτε τῇ ἄνευ τοῦ ς.
(4) Τὸ σ μεταξὺ δύο φωνηέντων καὶ εἰς ἄλλας περιστάσεις προφέρεται πάντοτε τραχὺ ὡς ζ, ὡς ἐν τῇ Λατινικῇ, Γαλλικῇ καὶ Ἰταλικῇ. (5) Ἀντὶ ἐπιβήματος ἐκ τοῦ ἀμῆ πεῦ ἐνε. (6) Τὸ Ἰταλικὸν letto καὶ τὸ Γαλλικὸν lit τῶν κανονίων. (7) Πλησίον.
(8) Πορταδέλλα, Ἰταλικὴ λέξις. (9) Προστακτικὴ. Ὅπως ἐν τινὶ ἄλλῳ ᾠματι φέρεται

«Ἐ Γιώργε, Γιώργ' ἀφίντη μου...
Ζώστηκα κι' ἀρματώστηκα
Σ' τὸ πόλεμο τειμάστηκα
Καὶ τήραξω τὴ δημογιά.»

(Λακωνικὴ χωρογραφία 1853).

(10) Ἀλλαχοῦ ἀνεμοσκόρπισε. (11) Ἐκ τοῦ ἐπιτακτικοῦ ἄ καὶ τοῦ ἐμπαίξω. (12) Περιήρασις μέλλοντος. (13) Ἀγριά, ἐκ τοῦ Ἰταλικοῦ ruga, (γαλ. rue). (14) Ἡ θρηνοῦσα Πετροῦ παροτρύνει νὰ ἐξακολουθήσωσι τὰ μυρολόγια τὰς σιγητάσας ἤδη ἄλλας συγγενεῖς της. (15) Δὲν σχολάζω, παύω. (16) Ὄπου ἔπαρα, ἐπῆρα. (17) Ἡ εἰς τὸπον κίνησις ἐκφέρεται ἀπροθέτως ὡς καὶ παρ' Ὁμήρου. Βλ. Mathieu, gr Græc. § 409. 4 α.

Καὶ πᾶς τὸ Ζαχαρόπουλο,
Ὅπουταν πρῶτος ἀρχηγός,
Καὶ τοῦδικα ¹⁾ τὰ γράμματα.
— «Σ' εἶσαι τοῦ Γέργου γ' ἢ ἀδρεφῆ
καὶ τοῦ γιατροῦ ἢ γυναῖκά του;»
— «Γὼ 'μαι τοῦ Γέργου ἢ ἀδρεφῆ
Καὶ τοῦ γιατροῦ ἢ γυναῖκά του.
Μὴν εἶδες σὺ τὸ Γιῶργό μου;»
— «Τί νὰ ζ' ἐποῦ, μωρὴ Πετροῦ,
Ποῦ δὲν εἰζέρου τ' ἔπαθε.
Ἄντα ²⁾ νὰ πάης 'ς τὸ παπᾶ
Ποῦ ζέρ' ἀλήθειες παστρικές.
Πάει καὶ ἡ μαυρο-Πετροῦ,
Εἰδᾶν κ' ἤρε τὸ παπᾶ.
— «Τί νὰ ζ' ἐποῦ, μωρὴ Πετροῦ,
Τὸ Γέργο τὸν ἐθάψαμε.»
— «Δειζέμου τὸ καμάρι του.»
Μ' ἔδειξε τὸ καμάρι του,
Ἐγνώρισα τὸ τακίμι του ³⁾,
Τὴ βουχοκαμιγλόλα του.
Ἐσκουζα κ' ἐγονάτισα
Τὸ Γιῶργο παρεκάλεσα.
— «Σήκω, Γιῶργο, νὰ φύγουμε,
Τί μ' ἔστειλεν ἡ μάνα μας.»
— «Γιὰ φύγ' αὐτοῦ δανε, Πετροῦ,
Τί νὰ ζε' λέπου ⁴⁾ δὲ 'μποροῦ.
Τί πικραμένος ἔβρισκουμαι.
Ἄπο κοιζᾶ Νικλιάνικο ⁵⁾
Κανένας δὲ μ' ἀκλούθησε.
Ὁ Δημητράκης τῆς Βρετῆς
Ἐχω τὴν εὐχαρίστησι ⁶⁾.»

Β'.

Ἐ μαυρισμένε, Γιῶργαρε,
Καὶ μὲ τὸ Βαβυλόλια,
Κι' ὁ Διακονοδικαίικας,
Κ' οἱ μοῦλοι τῆ Κατσιβαρδοῦς,
Καὶ τὰ κουνέλια τῆς Λιουῆς ⁷⁾.
Κι' ὁ Δημος τὰ χελώνιά του,
Κι' Ἀντώνης ἡ μαχαίρα του.

(¹) Τῆ ἔδικα. (²) Τινὲς, ὡς ὁ Κ. Βυζάντιος, τὸ παράγου-
σιν ἐκ τοῦ ἀγε δῆ. Ἄν καὶ ταπεινότερα ὅμως πιθανώτερα φαί-
νεται μοι ἡ παραγωγή ἐκ τοῦ ἄϊ (ἔπαγε, ἔπαρ ἴσως τὴν τοῦ
ἀγε παρεφθέρη) καὶ τοῦ ν τ ἢ παρακελευσματικοῦ. Ὁ δὲ Κόριος
Παπαδῆπουλος ἐν τῷ σχεδιάσματι αὐτοῦ τὸ παράγει ἐκ τοῦ Ἰτα-
λικῆ ἀνθε (τοῦ ῥήματος ἀνθαρε). (³) Τὴν στολὴν του.
(⁴) Νὰ σὲ βλέπω. (⁵) Ἐπειδὴ τὰ Νικλιάνικα εἶναι ἄθροισμα
χωρίων. (βλ. Χρυσ. Γ. σ. 656). (⁶) Στίχοι τινὲς τοῦ ἔξμα-
τος τούτου εὐρηγῆται ἐν δύο ἑτέροις ἔξμασι τὴν αὐτὴν ὑπόθεσιν
ἔχουσι ἢτινα ἐδημοσιεύθησαν τὸ μὲν ἐν τῇ ὑπὸ ἀνωμόμου ἐκδο-
θείσῃ Λ α κ ω ν ι κ ῆ χ ω ρ ο γ ρ α φ ῖ ς, τὸ δὲ ἐν Χρυσ. Γ. σ. 656).
(⁷) Τομ. Γ. φυλ. ΖΖ. σ. 656).

Β. Τὸ ἔξμα τούτου χλευάζει τοὺς συλλεβόντας τὸν Γιῶργαρον
Μανιάτας στρατιώτας. (⁷) Οὗτοι ἦσαν βλάκες καὶ δειλοὶ, τέ-

Καὶ τὸ Σκαλκάτση τὸ στραβὸ,
Κ' ὁ γάειδαρος ὁ Ταπεινός ¹⁾,
Κι' ὁ Γάτος ὁ περήφανος,
Κι' ὁ γάειδαρος ὁ Στραβολιῆς,
Ποῦ πῆγε λῶστο καὶ βαργεῖλ
Κ' ἐχάλασε τὸν ἀχιουριᾶ.
Κι' ὁ Δημος ὁ Κοντόγονας;
Κοντὰ 'ταν κι' ὁ Νικόλακας
Τῷ παλῶ-Κουρκουλιάνωνε.
Κ' ἐκείνου τί τοῦ κάμαμε;
Κι' ὁ Κάκαρης ὁ Μπαβαρὸς,
Κι' ὁ Ἀνατελῆς ²⁾ ὁ Γερμανός.
Πορὶ φαρμάκι ³⁾ νὰ γενῆ
Τὰ σύγληνα καὶ τὸ τυρὶ
Καὶ τὸ φτακρήσαρο ψωμί
Ποῦ τρώασι 'ς τὸ σπίτι μας.
Γέργο μου καὶ Πιγέργο μου ⁴⁾
Ζευγάρι μου βουβακλινὸ
Μὲ σιδερένιονε ζυγὸ ⁵⁾]

Γ'.

Γιὰ σου χαρὰ σου νὰ γενῆ
Καλαδρεφέ μου Χρίστακα,
Ποῦ τίμησες τὸ γένος μας,
Κι' οὔλο μας τὸ παπουδικό.
Θέου νὰ πάου 'ς τὴ Τζίμαβα.
Γιὰ νὰ ζ' ἐφέρου 'να βρακί,
Ἐνα βρακί καζαμουσκί.
Κ' ἕνα ψιλὸ 'πουκάμισο.
Καὶ φέσι μπαρμπαρούσικο.
Νὰ τὸ φορῆς ἀνάστραβα.
Σὰ πῶν' ὁ Γρίβας 'ς τὸ Μωῖρᾶ,
Ἐτσι κι' ὁ Χρίστος 'ς τ' Ἄλυκα.

Δ'.

Ἀρφάνη ⁶⁾ ῥήγα καὶ παχιᾶ! ⁷⁾
Ἀναταράχτη ὁ ὄντας

καὶ πλοῦσις τινὲς χήρας. (¹) Λωδοσιῆς οὗτος (ἐκ ταπεινῆς
οἰκογενείας καταγόμενος) ἐκ τῆς τάξεως τῶν φ α μ ἔ γ ι ω ν.
(²) Ἀνατολίτης, βάρβαρος, ἀπάνθρωπος. (³) Κατάρ. Πῶρ καὶ
φαρμάκιον. (⁴) Τὸ ὄνομα Πιέρρος (Ρίεττο καὶ σπανίως Πιγέρρος)
ἀντὶ Πέτρος, ἔμειναν ἐν Μάνη ἀπὸ τῆς φραγκικῆς κατακτήσεως.
(⁵) Οἱ Μανιάται δὲν θεωροῦσι προσβλητικὴν τὴν τοιαύτην σύγ-
κρισιν, ὅπως καὶ ὁ Ὁμηρος, ὅστις πρὸς ὄνον παραβάλλει τὸν
Δῖαντα (ἰλ. λ. 558)

Ὡς δ' ὅτ' ἕνας παρ' ἄρουραν ἰὼν ἐδίδασκε παῖδας
νωθῆς, ᾧ δὴ πολλὰ περὶ βόταλ' ἀμφοῖς ἔαγε,
καίρετ' εἰσελθὼν βαθὺ λήϊον· οἱ δὲ τε παῖδες
τύπτουσιν βεπάλοισι· βίη δὲ τε νηπιῆ αὐτῶν
σπουδῆ τ' ἐξήλασαν, ἀπειτ' ἀκορέσσατο φορβῆς.
Ὡς τοῦ ἔπειτ' Δῖαντα μέγαν. . .

Γ. Ἐν τῇ ἔξματι τούτῳ ἀδελφὴ τις ἐπαινεῖ καὶ ὑπόσχεται
νὰ ἀνταμιψῆ τὸν ἀδελφὸν τῆς, ἔστις «τίμησα τὸ γένος τῶν»
φονεύσας ἐχθρὸν τινα.

Δ. (⁶) Ἀρφάνης (ἄρφανος—orbus) ἀπαντᾷ ἐν Μάνη καὶ ὡς
κόριον ὄνομα. (⁷) Πασᾶ. Τὸ δὲ σ. προσέρεται δασέως ὡς χ,

Καὶ πέσασσι τὰ γυαλικά·

Ἀρφάνη, ῥήγα καὶ παχιᾶ !
Σὰ ποῦντ' ἄλλου τὰ βράσινα
Εἶχες ἐσὺ τὰ ρούχινα.
Σὰ ποῦντ' ἄλλου τὰ γυαλικά
Εἶχες ἐσὺ τ' ἀσημικά ¹⁾.

Ἀρφάνη, ῥήγα καὶ παχιᾶ !
Δὲ μ' ἔπρεπες δὲ ζ' ἔπρεπα ²⁾
ὄντας μ' ἐγέννα ἢ μάννα μου,
Ἀμπῶς ³⁾ δὲ μ' ἔκανε κουτσιὰ
Ἀμπῶς δὲ μ' ἔκανε σκαυλί ⁴⁾.

Μὸν μ' ἔκανε κανακαριά.
Νὰ λέπ' ὁ κόσμος νὰ βρωτᾶ.

— «Εἶνα τοῦ Λία ἢ ἀδρεφές
Καὶ τοῦ Ντεκούλ' ἀλιγερές ⁵⁾
Πῶκάψαι ἐφτὰ γεννιαις ⁶⁾.

Ε'.

Τὶ γὰρ ἐμένα ἢ Ἀργυρῆ
Δὲν ἔβρεσκε νὰ παντρευθῆ,
Νὰ παρ' ἓνα Τσουλόγκονο,
Ἐνα Μιχαλοόγκονο ⁷⁾,
Μωῖδάη ⁸⁾ ἀπάνου τὰ Νηχιὰ
Κι' ἀπάνου τῆ Κεφαλονιά,
Κ' ἔπαρ' ἓνα Νηχιώτακα
Κ' ἓνα Κεφαλονίτακα.
Καὶ τίποτα δὲν ἔβρεκε,
Ἐνα σοινῆκι ⁹⁾ ἄγρια φακί
Καὶ μία κούπ' ἤρῳσταρο.

ς'.

—Γιὰ σὲ καὶ ἀπάνου, Μαρουῖδᾶ,
Λπό τοῦ Ζάνου τῆ ποιδά.
—Ὀχου κλυμένη, μάνα μου,
καὶ τί καλὰ κοιμώμουσι
καὶ γλυκονειριαζώμουσι ¹⁰⁾,

δασύτερον δηλ. τοῦ γαλλικοῦ Pacha. ⁽¹⁾ Ἐπαί-
γει τὸν πλοῦτον τοῦ ἀποθανόντος. ⁽²⁾ Ἡ ἀδελφὴ ἢ
σύζυγος τοῦ ἀποθανόντος θρηνεῖ διὰ τὴν τύχην της,
ἥτις τὴν ἐστέρησε τοιοῦτου στηρίγματος. ⁽³⁾ Ἄμμη
πῶς. ⁽⁴⁾ Δέμα λίνου. ⁽⁵⁾ Ὁραῖαι θυγατέρες' ἀλ-
λαχοῦ λιγερές. ⁽⁶⁾ Γενεάς, οἰκογενείας.

Ε. Τὸ φῶματιον τοῦτο σατυρίζει νεάνιδα ὑ-
πινδρευθεῖσαν ἐν Κεφαλληνίᾳ. ⁽⁷⁾ Δύο μεγά-
λαι οἰκογένειαι. Σημειωτέα ἢ λέξις γ ὀ ν ο ε προσγραφομένη
ἐν τέλει ὡς τῆ Τουρκικ. ὀ γ λ ο ὀ. Μιχαλακόγκονο, νέον ἐκ τῶν
Μιχαλακιάνων, καὶ Τσουλόγκονο, ἐκ τῶν Τσουλιάνων. ⁽⁸⁾ Ἐκ
τοῦ μόνου (ἀλλά) καὶ εἶδαν (ὑπῆγε) καὶ οὐχὶ ἐκ τοῦ Μά (ma I-
ταλ. ἀλλά) καὶ εἶδαν' συντεθειμένον διὰ μετὰ τοῦ μά τὸ ῥῆμα
τοῦτο σχηματίζει τὸ Μαῖδάη. ⁽⁹⁾ Εἶδος μέτρου. Ἐκ τοῦ χοῖνιξ (ι)

ς. Νεάνις ἀσθενῆς διηγείται ὄνειρόν τι εἰς τὴν μητέρα της.
Αὕτη εἶχεν ἐρασθῆ τὸν Ζάννον (Γιάννον, Ἰωάννην) μετὰ τὴν θέλησιν
τῆς μητρός της, οὐχὶ δὲ καὶ τῶν ἀδελφῶν της. ⁽¹⁰⁾ Παρὰ τοῖς
ἀρχαίοις συγγραφεῖσι πολλὰ παραδείγματα ἀναφέρονται περὶ
ἀνθρώπων μελλόντων ν' ἀποθάνωσιν, οἵτινες βλέπουσιν ὄνειρα

Σὲ πύργον ἐκοιμώμουσι
Ποῦ εἶχε πανεθύρια δύο.
Καὶ κάτου 'ς τὰ θεμέλιά του
Θελοῦ ¹⁾ ποτάμι πέρναγε.
—Νὰ 'ς τὸ διαλύσω ²⁾ Μαρουῖδᾶ,
ὁ πύργος ἐν' ὁ ἄντρας ζου,
Τὰ πανεθύρι' ἀδρέφια ζου,
Καὶ τὸ ποτάμι τὸ θελοῦ
Ἐν τὸ κρασί ποῦ θὰ πιωθῆ
—Νὰ 'ς τὸ διαλύσω, μάννα μου,
ὁ πύργος ἐν ὁ τάφος μου,
Τὰ πανεθύρι' ἀδρέφια μου,
ὅπου θὰ μ' ἐσκοτώσουσι,
Καὶ τὸ ποτάμι τὸ θελοῦ,
Τὰ δάκρυα ποῦ θὰ χιούσης σύ.

N. Γ. ΠΟΛΙΤΗΣ.

ΑΡΧΑΙΟΛΟΓΙΚΑ.

Κύριε Συρτάκτα!

Εὐαρεστηθῆτε νὰ καταχωρίσητε εἰς τὸ ἀξιόλο-
γον περιοδικὸν ὑμῶν τὰς κατωτέρω ἐπιγραφὰς εἰς
Κυπριακὴν γλῶσσαν, νεωστὶ εὑρεθείσας μεταξὺ τῶν
ἐρειπίων τῆς Παλαιοπάφου.

Ἐπί σαρκοφάγου.

Ⲫ Ⲭ Ⲅ ⲃ Ⲇ ⲅ Ⲅ ⲃ Ⲇ ⲅ Ⲅ ⲃ Ⲇ ⲅ Ⲅ ⲃ Ⲇ ⲅ
Ⲫ ⲃ Ⲇ ⲅ Ⲅ ⲃ Ⲇ ⲅ Ⲅ ⲃ Ⲇ ⲅ Ⲅ ⲃ Ⲇ ⲅ Ⲅ ⲃ Ⲇ ⲅ
Ⲇ ⲅ Ⲅ ⲃ Ⲇ ⲅ Ⲅ ⲃ Ⲇ ⲅ Ⲅ ⲃ Ⲇ ⲅ Ⲅ ⲃ Ⲇ ⲅ

Ἐπί σαρκοφάγου.

Ⲙ ⲙ ⲛ ⲏ Ⲑ ⲑ Ⲓ ⲓ Ⲕ ⲕ Ⲍ ⲍ Ⲏ ⲏ Ⲑ ⲑ Ⲓ ⲓ Ⲕ ⲕ Ⲍ ⲍ Ⲏ
ⲏ Ⲑ ⲑ Ⲓ ⲓ Ⲕ ⲕ Ⲍ ⲍ Ⲏ ⲏ Ⲑ ⲑ Ⲓ ⲓ Ⲕ ⲕ Ⲍ ⲍ Ⲏ ⲏ Ⲑ ⲑ Ⲓ ⲓ Ⲕ ⲕ Ⲍ ⲍ Ⲏ

Ἐπί πλακός.

Ⲫ ⲃ Ⲇ ⲅ Ⲅ ⲃ Ⲇ ⲅ Ⲅ ⲃ Ⲇ ⲅ Ⲅ ⲃ Ⲇ ⲅ Ⲅ ⲃ Ⲇ ⲅ

Ἐν Κύπρῳ 16 Δεκεμβρίου
1869.

I. Π. ΒΟΝΤΙΤΣΙΑΝΟΣ.

προεινίζοντα τὸν θάνατόν των. Βλέπε πρὸς τοῖς ἄλλοις. Εὐρικ.
Εκασθ. 69, 83 670.—Ρησ. 690. Ἡρόδοτ. Γ. 124 3. Πλουτ.
Βρουτ. Κ. σ. 993 Σελ. 37 Κεμ. 18. ⁽¹⁾ Θελόν. ⁽²⁾ Ἐξηγήσω.
Ἐκ τοῦ διαλύω. Μόνον ἐπὶ ἐξηγήσεως ὄνειρων ἢ ἄλλων φαινο-
μένων.